

Ս. ՅԱՈՒՄԱՅ ԲԵՄԵՆ

ՀԵՏԵՆԻՆԻՔ ԵՒ ՍՈՒՍԻՏԻՆԻՔ

(Երկրորդ ծաղկազարդ)

«Տեսանէ՞ք զի ոչինչ օգտիք, ահաւասիկ աշխարհ ամենայն զկնի նորա գնաց» (Յովն. ԺԲ. 19)։ Այսպէս կ'ըսէին իրարու փարիսեցիք այն օրը երբ Յիսուս փառաւոր թափօրով Երուսաղէմ կը մտնէր։

Մօտ էր Հրէից զատիկը, և Պաղեստինի ամէն կողմերէն Երուսաղէմ կու գային անոնք Պատեքը տօնելու։ Յիսուս ալ իր աշակերտներուն հետ Բեթանիայէն ճամբայ կաւ դէպի Սուրբ Բաղարը։ Իր այս գալուստը սակայն աննախընթաց և արտակարգ բան մ'ունէր իր մէջ։ Մարդարէներ կանոնաւաւեամբ էին Մեսիայի Երուսաղէմ մուտքը, հեղափոխութեամբ իշու մը վրայ։ Յիսուսի գալուստը այդ օր կատարումն էր զուշակուած ցանկալի օրուան։ Տեսարանը շքեղ էր ու հիանալի։ Շատեր իրենց զգեստները կը փռէին ճամբուն վրայ, ուրիշներ ծառերէն ճիւղեր փրցնելով գետին կը սրփռէին։ Հետեորդներու և զմաւորողներու խանդավառ բաղմոթիւնը, ձիթենի և արմաւենի ճիւղեր ի ձեռին, բերկրութեամբ կ'ողջունէր Մեսիան աղաղակելով. «Օրհնութիւն որդւոյ Դաւթի, օրհնաւ որ գայ յանուն Տեսուն, օրհնութիւն ի բարձունս»։

Ուրախութեան այս ցոյցերը տեղի կ'ունենային փարիսեցւոց աչքերուն տակ, որոնք իրենց նախանձէն ու ատելութենէն մոլեգնած կ'ըսէին իրարու. «Կը տեսնէ՞ք որ ոչ մէկ օգուտ ունի, ահա ամբողջ աշխարհ անոր ետէն գնաց»։

Հոս հարցում մ'ընենք թէ ինչո՞ւ աշխարհ Յիսուսի ետէն կ'երթար. ի՞նչ պատճառաւ մարդիկ իրենց զործն ու հանգիստը կը ձգէին ու կը հետեւէին Յիսուսի, փոխանակ փարիսեցւոց հետեւելու։ Արդեօք հաճոյքի համար։ Բայց Յիսուս խաչ մը ունէր լոկ, և ըսած էր իր ետէն գալ ուղղութեամբ. «Գացէք, վերցուցէք ձեր խաչերը, ու ետէս եկէք։ Փառքի համար էր արդեօք։ Սակայն Յիսուս կը քարոզէր շարունակ. ով որ մեծ ըլլաւ կ'ուզէ թող ծառայէ ուրիշին։ Ծառու սիրոյն էր միթէ։ Ո՛չ. չէ՞ որ

ան ըսաւ իրեն հետեւիլ ուղղով հարուստին, գնա՛, ծախէ ինչ որ ունիս և տուր աղքատներուն, ու ետէս եկուր։ Մարդիկ ոչ հաճոյքի համար կ'երթային Յիսուսի ետէն, ոչ փառքի համար, ոչ ալ շահու սիրոյն։

Հապա ինչո՞ւ ժողովուրդը կը հետեւէր Յիսուսի. ինչո՞ւ համար առաքելոց խումբը այնքան պատրաստակամութեամբ կը քալէր Վարդապետին շաւղէն. ի՞նչ զօրութիւն մարդոց սիրտերն ու հոգիները կը ձգէր դէպի Բրիստոս։

Անգամ մը երբ քանի մը հոգիներ դայթակղած Յիսուսի խորհրդաւոր խօսքերէն թողուցին զինքն ու հեռացան, Յիսուս իր աշակերտներուն դառնալով հարցուց. «Մի՞թէ դուք ալ կ'ուզէք երթալ։ Տէր, պատասխանեց Պետրոս, որո՞ւ պիտի երթանք. յաւիտենական կեանքի խօսքեր ունիս դուն»։

Յաւիտենական կեանքի խօսքեր, փրկութեան աւետիսն ունէր Յիսուս, և մարդիկ կ'երթային իր ետէն գունդագունդ։

Կ'երթային մեղաւորները, վասնզի ան միայն կրնար թեթեւցնել ծանր բեռը իրենց մեղքերուն։ Կ'երթային սղաւորները, որովհետեւ Յիսուս ունէր սփոփանքի քաղցր բառեր իրենց այրած սրտերը զովացնելու համար։ Կ'երթային աղքատները, քանզի Յիսուսէն միայն կրնային ստանալ մեծագոյն հարստութիւնը — Արքայութիւնն Աստուծոյ —, զոր պիտի չկրնային ձեռք բերել եթէ ոսկիի գէղեր խկ ունենային. բայց աստուածային առատաձեռնութիւնը ձրի կը շնորհէր զայն իրենց։ Կ'երթային բոլոր անոնք, վերջապէս, որ արդարութեան ծարաւն ունէին, վասնզի Արդար Դատաւորը միայն կրնար վերահաստատել իրենց իրաւունքը։

Արդ, մենք ալ որ մեղքի բեռներուն տակ կը ճնշուինք, մենք որ սուգի եւ տրտմութեան մէջ կ'անցնենք մեր օրերը, մենք որ աղքատ ու զրկուած կ'ապրինք այս աշխարհի վրայ, մենք որ ամենէն աւելի ծարաւն ունինք արդարութեան, երթանք, երթանք բոլորս միասին Յիսուսի ետէն, հաստատ հաւատալով որ Արդարութեանն է վերջնական յաղթանակը. եւ Յիսուս, աշխարհի յաղթական Փրկիչը, կարող է մեզ ամէնքս փրկել իր սիրոյն անսահման զօրութեամբ։

ՆՈՐԱՅՐ ՎԱՐԴԱՊԵՏ